

ikke Ret i, at det var af Egenraadighed, de paatog sig at gøre Arbejdet selv; de har tænkt, at de kunde gøre dette Arbejde for et mindre Beløb, end der i Virkeligheden bliver Tale om. Der er nemlig det Forhold paa Stedet, at der paa en længere Strækning udenfor Havnen er nogle Sandrevler, som Baadene skal over for at komme ind i Havnen, og disse Sandrevler kan de mere tunge Motorbaade vanskelig komme over ved Lavvande, hvad Fiskerne sikkert ikke har beregnet, da de byggede Baadehavnen, idet de den Gang ikke havde ret mange af disse tunge Baade, men benyttede almindelige Sejlbaade. Nu indser de, at de ikke kan klare Oprydningen alene. De har ryddet op ved egen Hjælp, men Løbet sander stadig til. Det er rigtigt, at Staten har tilbudt at hjælpe dem med at faa en Rende uddybet, men da de af Erfaring ved, at Renden stadig sander til, efter at der er ryddet op, har de ikke været glade ved at tage imod dette Tilbud. De mener, at der kun kan sikres en Indsejling ved, at Molen forlænges, og det er vist ogsaa rigtigt. De har, som allerede udtalt af den ærede Ordfører, ofret 14,000 Kr. paa dette Anlæg, og efter den foretagne Beregning vil det hele, naar alle Forhold ved Havnen og Indsejlingen skal blive fuldstændig, som de bør være, koste i alt 36,500 Kr. De andrager altsaa nu om, at Statskassen vil betale Halvdelen, Restbeløbet vil de selv betale. Jeg vil meget indtrængende anbefale, at dette Forslag maa blive vedtaget, og jeg vil haabe, at den højtærede Trafikminister, naar han faar Sagen til Undersøgelse, vil vise sig velvillig overfor disse Mennesker, som ikke er i Stand til ved egne Midler at ordne deres Havneforhold. Det er haardt tiltrængt, at de faar den Støtte, her er Tale om, og jeg skal, som sagt, derfor anbefale Indstillingen paa det bedste.

Hauge: Jeg ønsker med et Par Ord at anbefale det Andragende, der findes under Nr. 50 fra Fur Fiskeriforening om en Understøttelse af Statskassen paa 18,250 Kr. til Udbedring af Baadehavnen, der findes paa Sydsiden af Øen Fur. Indtil 1911 var der ikke nogen Havn paa denne lille Ø i Limfjorden, der hovedsagelig bebos af Fiskere. De trak da deres Fiskerbaade op paa Land, naar de ikke kunde forankre dem ude i Fjorden, og det kunde de kun, naar det var ordentligt Vejr. Men efterhaanden som det blev nødvendigt for dem at anvende Motordrift til deres Baade, var det umuligt for dem at fortsætte Fi-

skeriet, medmindre der blev anlagt en Havn. Fiskerne købte saa nogle gamle Mergelgrave, der laa paa Sydsiden af Øen, gravede gennem den Bræmme, der var mellem Mergelgravene og Fjorden, og anlagde en Havn, satte Bolværk, gjorde Havnen brugbar og saa stor, at den kunde rumme mellem 30—40 Motorbaade. Omkostningerne ved dette Arbejde afholdtes væsentligt af Fiskerne selv. En lille Hjælp ydedes af Sogneraadet og af frivillige Bidragydere paa Øen Fur, men saa vidt mig bekendt har Staten ikke ydet noget Tilskud til denne Havns Anlæg. Nu vil imidlertid Havnen tilsande, og det er ikke muligt for Fiskerne ved egen Hjælp at faa den bragt i en saadan Stand, at de til enhver Tid kan besjele den. Derfor andrager de nu om Statens Hjælp, og jeg vil paa det bedste anbefale Fiskeriforeningens Andragende. Jeg haaber, at Ministeren for offentlige Arbejder vil tage det Andragende, der nu henvises til hans Undersøgelse, under velvillig Behandling, og jeg vil navnlig henstille til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, at der ikke kræves yderligere Tilskud af disse fattige Fiskere, hvormer her er Tale. De er ikke i Stand til at ofre mere paa Havnens Anlæg, end de allerede har gjort, og det er meget i Forhold til den Ydeevne, de paagældende Mennesker er i Besiddelse af. Det er alle fattige Folk, der hovedsagelig har deres Erhverv ved Fiskeriet, enkelte af dem er tillige Landbrugere, idet de har nogle smaa Landbrugssteder. De er imidlertid fattige, og da de tillige er flittige og stræbsomme Folk, synes jeg, Staten har en Forpligtelse til at hjælpe dem nu, da de ikke ved egen Hjælp kan komme videre med det Havneanlæg, som de med saa store Forhaabninger har paabegyndt paa Sydsiden af den lille Ø Fur.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Jeg er villig til at modtage de Indstillinger, som er foreslaaede af det ærede Udvalg.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Indstilling Nr. 4 af Udvalget
vedtoges enstemmigt med 59 Stemmer.

Indstilling Nr. 5 af Udvalget
vedtoges enstemmigt med 59 Stemmer.

Indstilling Nr. 10 af Udvalget
vedtoges enstemmigt med 61 Stemmer.